

Література

1. Боримська Г. Самоцвіти українського танцю. Київ: Мистецтво, 1971. 132 с.
2. Заворотній О. Робота режисера над п'єсою та виставою. Рівне: Рівенський державний гуманітарний університет, 2009. 197 с.
3. Календарно-обрядові пісні / упоряд., передм., приміт. О. Ю Чабанюк. Київ : Дніпро, 1987. 392 с.
4. Павло Вірський : [життєвий і творчий шлях] / упоряд. Ю.В. Вернигор, Є. І. Досенко. Вінниця: Нова книга, 2012. 320 с.
5. Пісні літературного походження / упоряд. В.Г. Бойко (тексти), А.Ф. Омельченко (мелодії), редак. З. Й Бех. Київ : Наукова думка, 1978. 495 с.
6. Энтони Р. Секреты уверенности в себе. Нью Йорк : Беркли книги, 1994. 411 с.

References

1. Borymska H. (1971). Gems of Ukrainian dance. Kyiv: Mystetstvo. [in Ukrainian].
2. Zavorotnii O. (2009). Director's work on the play and performance. Rivne: Ryvenckiy derzhavnyi gumanytarnyi unyvercytet. [in Ukrainian].
3. Calendar-ritual songs (1987). O.Yu Chabaniuk (Ed.). Kyiv: Dnipro. [in Ukrainian].
4. Pavlo Virsky: [life and creative way] (2012). Yu.V. Vernyhor, Ye. I. Dosenko (Ed.). Vinnytsia : Nova knyha. [in Ukrainian].
5. Songs of literary origin (1978). V.H. Boiko, A.F. Omelchenko, Z. Y Bekh (Ed.). Kyiv: Naukova dumka. [in Ukrainian].
6. Anthony R. Secrets of Self Confidence (1994). New York: Berkley books. [in English].

*Стаття надійшла до редакції 15.08.2019
Прийнято до публікації 20.09.2019*

УДК 793.33(477):06.015(100)

Базела Дмитро Дмитрович,
заслужений артист України, доцент кафедри
хореографічного мистецтва
Київського національного університету культури
і мистецтв,
суддя міжнародної категорії WDSF
ORCID 0000-0002-5345-8862
ddbazela@gmail.com

МІЖНАРОДНІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ЇХ ВПЛИВ НА РОЗВИТОК СПОРТИВНО-ТАНЦЮВАЛЬНОГО РУХУ В УКРАЇНІ

Мета роботи – аналіз впливу міжнародних спортивно-танцювальних організацій (WDSF, WDC, IPDSC та ін.) на розвиток танцювального спорту в Україні на сучасному етапі. **Методологічною** основою дослідження є діалектичний принцип пізнання, системний, соціокультурний, діяльнісний, історичний підходи. **Наукова новизна.** Доведено, що світові танцювальні організації відіграють велику роль у становленні й розвитку спортивно-танцювального руху в Україні на інституційному та професійно-технічному рівнях. Констатовано, що впродовж останніх років спортивний бальний танець як соціокультурний інститут зазнав серйозної реструктуризації на шляху інтеграції до національної спортивної системи як складової світових процесів, спрямованих на визнання його олімпійським видом спорту. **Висновки.** Українські танцювальні організації продовжують активно взаємодіяти як з профільним міністерством, так і з міжнародними організаціями, зокрема WDSF й WDC, здійснюючи великий обсяг роботи стосовно впровадження нових стандартів і норм для спортсменів, тренерів і суддів. Стверджується, що, враховуючи активний розвиток виконавської техніки, систем суддівства та ін., у цій ситуації важливо залучати до роботи якомога більше кваліфікованих міжнародних фахівців, сприяти реалізації міжнародними організаціями їхніх планів і новітніх тенденцій в Україні, а також системно й послідовно роботи свій внесок у розвиток бального танцю в нашій країні й світі, популяризувати його та забезпечити зростання рівня виконання й масовості.

Ключові слова: бальний танець, танцювальний спорт, міжнародні спортивно-танцювальні організації, WDSF, WDC, Асоціація спортивного танцю України, Всеукраїнська федерація танцювального спорту.

Базела Дмитрій Дмитрієвич, заслужений артист України, доцент кафедри хореографічного мистецтва Київського національного університету культури і мистецтв, судья міжнародної категорії WDSF

Международные организации и их влияние на развитие спортивно-танцевального движения в Украине

Цель работы – анализ влияния международных спортивно-танцевальных организаций (WDSF, WDC, IPDSC и др.) на развитие танцевального спорта в Украине на современном этапе. **Методологической** основой исследования является диалектический принцип познания, системный, социокультурный, деятельностный, исторический подходы. **Научная новизна.** Доказано, что мировые танцевальные организации играют большую роль в становлении и развитии спортивно-танцевального движения в Украине на институциональном и профессионально-техническом уровнях. Констатировано, что в последние годы спортивный бальный танец как социокультурный институт был серьезно реструктурирован на пути интеграции в национальную спортивную систему как составляющую мировых процессов, направленных на признание его олимпийским видом спорта. **Выводы.** Украинские танцевальные организации продолжают активно взаимодействовать как с профильным министерством, так и с международными организациями, в частности WDSF и WDC, осуществляя большой объем работы относительно внедрения новых стандартов и норм для спортсменов, тренеров и судей. Утверждается, что, учитывая активное развитие исполнительской техники, систем судейства и др., в этой ситуации важно привлекать к работе как можно больше квалифицированных международных специалистов, способствовать реализации международными организациями их планов и новейших тенденций в Украине, а также системно и последовательно вносить свой вклад в развитие бального танца в нашей стране и мире, популяризировать его и обеспечить рост уровня исполнения и массовости.

Ключевые слова: бальный танец, танцевальный спорт, международные спортивно-танцевальные организации, WDSF, WDC, Ассоциация спортивного танца Украины, Всеукраинская федерация танцевального спорта.

Bazela Dmitry, Honored Artist of Ukraine, Associate Professor of the Choreographic Arts Department of the Kiev National University of Culture and Arts, international WDSF judge

International organizations and their impact on the development of the dancesport movement in Ukraine

The purpose of the article is an analysis of the influence of international sports and dance organizations (WDSF, WDC, IPDSC, etc.) on the development of the dancesport movement in Ukraine at the present stage. **The methodology** of research is the dialectical principle of cognition, systemic, sociocultural, activity, historical approaches. **Scientific novelty.** It is herein demonstrated that global dance organizations have played and continue to play a significant role in the formation and development of the Ukrainian dancesport movement at institutional, professional, and technical levels. It is also herein declared that dancesport, as a socio-cultural institution, has undergone some severe restructuring on its path to integration into the national sports system, this being part of a yet more extensive global process aimed at its recognition as an Olympic event. **Conclusions.** Ukrainian dance organizations continue to vigorously interact with both government departments and international organizations – particularly the WDSF and WDC – in carrying out a considerable measure of work relating to the introduction of new standards and norms for athletes, coaches, and judges. It is therefore argued that – taking into account the development of performance technique, judging systems, etc. – it is crucial to attract as many qualified international specialists as possible; to help global organizations realize their plans to import the latest dance trends into Ukraine; and to systematically and progressively contribute to the development of ballroom dancing in our country and the world – to popularize it and to ensure the continued growth of its performance standards.

Key words: ballroom dancing, dancesport, international dancesport organizations, WDSF, WDC, Ukrainian Dancesport Association, All-Ukrainian Dancesport Federation.

Актуальність теми дослідження. У сучасному культурному просторі бальні танці характеризуються багаторівневістю, динамічністю й здатністю до саморозвитку. Це той вид танцювального мистецтва, який на сьогоднішній день зазнає істотних трансформацій на тлі синтезу мистецтва та спорту. Поряд із приналежністю до сфери хореографічного мистецтва, спортивний бальний танець переживає період бурхливого розвитку, що пов'язаний із переглядом базових принципів, формування й розвиток яких відбувся впродовж останніх ста років. Сучасний етап ознаменувався переходом бального танцю до категорії спорту, де вплив спортивних тенденцій набув яскраво вираженого характеру, у зв'язку з чим поява терміна «танцювальний спорт» видається цілком закономірною.

На рубежі XIX – XX ст. досить серйозно змінюється підхід до бального танцю. Капіталізація суспільних відносин та різних напрямків мистецтва й культури, безумовно, вплинула на цей вид танцю, змінивши його форму, популярну у XIX ст. Також у цей час під впливом громадського

інтересу й потужного розвитку спорту відбувається відродження Олімпійських ігор, а це, водночас, зумовлює появу нового погляду на можливості бального танцю, змагальні засади якого доповнили й збагатили новими фарбами та почуттями вже усталений вид. Після перших змагань з танго, проведених й організованих Камілем де Реналем у 1907 р. у Ніцці (Франція), розпочався період нескінченних конкурсів по всій Європі. У 1909 р. він же за підтримки газети *The Dancing Times* став організатором напівофіційного чемпіонату світу у Лондоні, до програми якого увійшли всього чотири танці – Boston, Tur Key Trot, One-step й Tango.

Якщо до початку ХХ ст. «бальними» називали групу популярних парних танців, що викликають найбільший інтерес у суспільстві, достатньо описаних і стандартизованих, щоб під час спеціальних змагань можна було б виявити найкращі танцювальні пари, то під час розвитку цього виду танців була відібрана так звана «десятка» конкурсної програми: спочатку це були танці європейської програми (повільний вальс, танго, фокстрот, квікстеп, віденський вальс), а згодом, у 40-х рр. ХХ ст., додалися латиноамериканська програма (ча-ча-ча, самба, румба, пасодобль, джайв). Велику роль у всіх цих процесах відіграли міжнародні спортивно-танцювальні організації, роль яких неможливо ігнорувати. Вони були й залишаються вагомим фактором інституалізації та стандартизації як спортивно-танцювального руху взагалі, так і «конкурсного» бального танцю зокрема. Це актуалізує будь-які дослідження у цьому напрямку, тим більше, якщо йдеться про впливи на організаційному рівні між світовими та національними інституціями, про взаємообмін ідеями, положеннями та кваліфікаційними програмами, без чого танцювальний спорт не буде розвиватися в жодній країні, й Україна не є винятком із правил.

Аналіз останніх досліджень й публікацій. Тема впливу зарубіжного досвіду та міжнародних танцювальних організацій на розвиток спортивно-танцювального руху в Україні й досі залишається «білою плямою» у межах наукових студій у цьому ключі. Лише окремі теоретики та практики бального танцю звертаються до вивчення міжнародного досвіду та інституційних аспектів становлення спортивного бального танцю та танцювального спорту, побіжно порушуючи теми взаємовпливів й співпраці. І це зрозуміло, оскільки оформленого й концептуалізованого матеріалу з цієї проблеми немає. Саме тому постає необхідність звернення до сайтів міжнародних й українських спортивно-танцювальних організацій, інших електронних ресурсів, а ще до особистісних контактів, враховуючи досвід роботи у подібній царині. Також потрібно взяти до уваги статті М. Богданової [1], Р. Вороніна [2], В. Матвєєва [4], Т. Тракалюк [10], які допомагають зрозуміти контекст зазначеного впливу.

Мета статті – розкрити й розглянути вплив міжнародних організацій на розвиток спортивно-танцювального руху в Україні на сучасному етапі.

Виклад основної частини. Перші організації, які розробили основні ідеї й стандартизували техніку виконання фігур, були створені в Англії. Це Британська асоціація викладачів бального танцю (1902), Альянс Об'єднаного королівства (1903) та Імперська спілка (1904). Незважаючи на англійську першість у цьому питанні, розвитком бального танцю переймалися й інші країни. Наприклад, вище зазначалося про Каміля де Реналю та його чемпіонат, який, окрім згаданих прикладів, став ініціатором й організатором найбільшого турніру у 1922 р., в якому перемогли англієць Віктор Сильвестр зі своєю партнеркою Філіс Кларк. Саме В. Сильвестр у подальшому організував шоу-програми про танці на телебаченні, а ще був керівником танцювального оркестру й автором багатьох публікацій про бальні танці [4, 9].

У 1921 р. відбулася основна стандартизація вальсу, танго й фокстроту, що пов'язано завершенням формування англійського танцювального стилю, який був прийнятий за основу у всьому світі. Танцювальні турніри й численні світові чемпіонати сприяли тому, що у англійському містечку Блекпул було зорганізовано легендарний фестиваль бального танцю. З моменту заснування у вищезазначеному році й по сьогоднішній день цей фестиваль залишається неофіційним відкритим чемпіонатом світу.

У 1929 р. редактор журналу «*The Dancing Times*» Філіп Річардсон ініціював створення «Official Board of Ballroom Dance» (OBBD) – об'єднання англійських і зарубіжних асоціацій викладачів бальних танців. Основне завдання цього об'єднання полягало у визначенні стандартів і стилів танцювання, створенні та впровадженні системи медальних тестів, проведенні іспитів для викладачів, конгресів з метою поширення передового досвіду у бальному конкурсному танці.

Поступово «англійський стиль» танцювання з початком 30-х рр. ХХ ст. підкорює Європу. Танцювальні пари активно подорожують іншими країнами, в результаті чого стає зрозуміло, що естетика та виконавська майстерність дуетів з різних країн ідентичні. Проте різняться стиль, методи

та способи її реалізації залежно від школи. З огляду на це, з'являються загальні вимоги до проведення змагань, що збігається з процесом раціоналізації останніх.

Водночас зі створенням професійних організацій у європейських країнах танцюристи-аматори об'єднуються в клуби, створюючи національні «аматорські» організації. Після низки невдалих спроб у 1935 р. у Празі зусиллями англійських організацій вчителів створена «Federation Internationale de Dance pour Amateurs / International Amateur Dancers Federation» (FIDA), яка стала першою міжнародною аматорською організацією. 10 грудня цього ж року на установчій конференції зібралися представники 9 національних асоціацій бального танцю (Австрії, Чехословаччині, Данії, Франції, Німеччини, Голландії, Англії, Швейцарії та Югославії), які стали членами-засновниками Міжнародної федерації танцівників-любителів, першим президентом якої було обрано Франца Бюхлера з Австрії. Невдовзі до них приєдналися асоціації Балтійських країн, Бельгії, Норвегії, Італії та Канади.

Перед початком Олімпійських ігор у 1936 р. у Бад-Наухаймі FIDA у співпраці з аматорською танцювальною організацією Німеччини RPG організувала та провела перший офіційний чемпіонат світу серед любителів, у якому взяли участь пари з 15 країн. Змагання проводилися відповідно до спеціально розроблених правил. Після цього чемпіонату всі міжнародні конкурси виконавців бальних танців організовувалися й проводилися під егідою FIDA до початку Другої світової війни у 1939 р. Відновила роботу FIDA у 1953 р., а 1955 р. у своїх лавах налічувала танцюристів з 10 країн.

На початку 50-х рр. XX ст. об'єднання танцювальних організацій різних країн привело до утворення міжнародних організацій: професійної – I CBD (International Council of Ballroom Dancing, 1950 р.) та аматорської – ICAD (International Council of Amateur Dancers 1953 р.). На рубежі 70-х рр. почалися важливі трансформації, в результаті яких особливого поширення набув альтернативний термін «танцювальний спорт», що позначав назви основних танцювальних організацій з метою подальшого розвитку бальних танців як олімпійського виду спорту. У 1995 р. I CBD перейменовують на WD&DSC (Всесвітня рада танцю й танцювального спорту), а ICAD – у IDSF (Міжнародна федерація танцювального спорту), яка у 1995 р. була визнана Міжнародним олімпійським комітетом. Згодом вона стає членом GAISF (General Association of Intentional Sports Federations) і членом WGA (World Games Association).

У 2001 р. IDSF приєднується до Всесвітнього антидопінгового кодексу й формує антидопінгову комісію, тоді як спортсмени-танцюристи федерації беруть участь у шостих Всесвітніх іграх у Акіті (Японія), перевищуючи за критерієм прибутковості від продажу квитків 36 видів спорту. А з 2003 р. засновані IDSF 10 турнірів Grand Slam, щорічно проводяться на різних континентах, й IDSF не рекомендує своїм членам брати участь у змаганнях інших організацій.

Важливо відзначити, що на початку 2004 р. у Києві представники України, Росії та Молдови, керуючись ідеями розвитку спортивного танцю та усунення перешкод, які можуть стояти на заваді, створюють міжнародну аматорську організацію IDU (Міжнародний танцювальний союз). У 2005 р. засновано IDSA (International Dance Sport Association), тобто Міжнародну танцювальну спортивну асоціацію, а влітку 2006 р. WD&DSC перейменовано на WDC (Всесвітню танцювальну раду). Дещо згодом створено аматорську лігу WDC «Amateur League» як результат заборон, встановлених IDSF щодо відкритих танцювальних конкурсів. У відповідь на це в 2010 р. на Генеральній асамблеї IDSF у Відні було схвалено створення Professional Division (PD), комітету, котрий опікується професійними танцівниками. На щорічних загальних зборах у Люксембурзі у 2011 р. IDSF змінює свою назву на WDSF – «World Dance Sport Federation» (Міжнародна танцювальна спортивна федерація).

Узагальнюючи, можна представити умовний перелік міжнародних організацій, включаючи й Україну, які займаються розвитком танцювального спорту, спортивного танцю чи бального танцю:

- WDSF – Міжнародна Федерація Танцювального Спорту (90 країн, президент Шон Тей, Сінгапур);
- WDC – Всесвітня рада танців (60 країн, президент Донні Бернс, Шотландія);
- IPDSC – Міжнародна професійна рада танцювального спорту (50 країн, президент Пітер Максвелл, Англія);
- IPS / WDSC – Комітет зі спортивних танців на інвалідних візках – член Міжнародного Параолімпійського комітету (43 країни, президент Грете Андерсен, Норвегія);
- IDSA – Міжнародна асоціація танцювального спорту (33 країни, президент Святослав Влох, Україна);
- BDFI – Міжнародна федерація танцюристів бальних танців (28 країн, президент Грег Сміт, Нідерланди);

- EDSF – Федерація Спортивного Танцю Європи (28 країн, президент Святослав Влох, Україна);
- IDU – Міжнародний танцювальний союз (22 країни, президент Ігор Машин, Україна).

Найчисленнішими з цього переліку є WDSF і WDC. Незважаючи на спільну мету цих організацій, які витрачають великі зусилля на розвиток танцювального спорту та визнання його олімпійським видом спорту, існують принципові відмінності, що впливають на взаємини між ними. Ідеться про те, що WDSF займається аматорським танцем й розвитком професійного руху, тоді як WDC професійним танцюванням, а віднедавна також аматорським танцювальним рухом.

Міжнародний досвід і тенденції розвитку бального танцю втілюються і в Україні. Членство наших танцювальних товариств у міжнародних організаціях танцювального спорту відкриває можливості й перспективи участі в танцювальних заходах світового масштабу. Першою була Асоціація спортивного танцю України (АСТУ), створена у 1992 р., яку очолив С. Влох зі Львова. У цьому ж році її прийняли до IDSF. Танцювальним парам, що були членами АСТУ, відкрилась можливість представляти Україну на різних престижних змаганнях у рамках IDSF. Наші танцівники неодноразово ставали призерами й переможцями престижних змагань, які проходили в Італії, Франції, Австрії, Голландії, Німеччині, Англії й інших країнах. АСТУ завдяки виступам українських пар заслужила довіру міжнародних організацій, і IDSF надало їй право проведення чемпіонатів світу серед молоді та юніорів, кубків та чемпіонатів Європи серед дорослих.

Загалом в Україні щорічно проводились до десяти великих турнірів світового рейтингу. Центрами спортивно-танцювального руху стають Львів, Харків, Київ, Одеса, Дніпропетровськ і Донецьк. У 1993 р. створено Українську Лігу професіоналів бального танцю (УЛПБТ), президентом якої стала генеральний секретар АСТУ – Ірена Бусь (Львів). Окрім тренерів АСТУ до складу цієї організації увійшли пари, яким потрібно було скласти професійні іспити європейської й латиноамериканської програм, щоб змінити свій статус любителя. Тим, хто склав професійний екзамен, присвоювались ступені Associate, Member або найвищий Fellow. Самі екзаменатори повинні були мати останній професійний ступінь. Активна робота дозволила президії УЛПБТ налагодити тісні контакти з англійською професійною організацією United Kingdom Alliance, завдяки співпраці з якою українські судді й викладачі підвищували свій професійний рівень та здобули право приймати екзамени в тренерів і професійних пар України.

У 1993 р. була створена та зареєстрована ще одна професійна організація – Українська рада бального танцю (УРБТ), очолювана відомим тренером-професіоналом Олексієм Литвиновим (Харків). На відміну від УЛПБТ, вона більш тісно працювала з Росією, таким чином підвищуючи свій професійний статус. По суті, це дві професійні організації, які одночасно подали свої заявки на вступ до ICBF, які були розглянуті у травні 1993 р., але на предмет вступу однієї організації від України. Саме тому під час засідання у Блекпулі президенти УЛПБТ та УРБТ створили об'єднану професійну організацію – Українську Раду танцю (УРТ), завдяки чому Україна отримала умовне членство у ICBF. Співголовами та керівниками організації стали І. Бусь та О. Литвинов.

Певний час УРТ активно працювала, розвиваючи професійний бальний танець в Україні. Нею організовувалися семінари для суддів, тренерів і викладачів, проводилися професійні іспити, а також заходи із запрошенням провідних фахівців світового рівня. Вся проведена робота не була даремною, й Україна вперше в історії ICBF отримала повноправне членство через 2 роки. Сама ж УРТ у 1995 р. на загальних зборах змінила власну структуру, перетворившись на єдину професійну танцювальну організацію на чолі з І. Бусь.

УРТ стала єдиним і повноправним представником України у ICBF, а згодом у перейменованих WD&DSC й WDC. Активна робота над розвитком професійного танцювання в Україні та участь суддів УРТ міжнародної категорії WDC в обслуговуванні Чемпіонатів світу та Європи серед професіоналів засвідчили продуктивність УРТ, яка також стала повноправним членом International Dance Organization (IDO) (офіс у Швеції) – міжнародної танцювальної організації, яка проводить міжнародні змагання й чемпіонати різних рівнів із сучасних танців – диско, хіп-хоп, брейк-данс, електрик, данс-шоу, свінг, сальса, мамба й ін.

Проте співпраця між УРТ та АСТУ тривала не довго. У лавах АСТУ посилювались розбіжності серед тренерів, і не в останню чергу з огляду на фінансовий тиск Президії на організаторів змагань і на самих танцівників, що лише поглиблювало розкол в організації. Деякі танцювальні клуби перейшли до професійної ліги УРТ, займаючись любителями та посилюючи роботу з покращення та вдосконалення розвитку класифікаційних категорій. Інші об'єдналися навколо ідеї Української федерації спортивного танцю (УФСТ), яка була створена у листопаді 1996 р. Президентом став харків'янин Сергій Пінчук. Стосовно АСТУ, то в її складі залишилися спортивні клуби та тренери,

які впливали на Президію й персонально на С. Влоха, проте це не допомогло знизити рівень невдоволення політикою останнього, що, врешті-решт, призвело до створення у березні 1999 р. Спілки громадських організацій спортивного танцю України (СГОСТУ), яку очолив Ігор Машин. За роки свого існування вона стала однією з наймасовіших організацій, якій вдалося об'єднати у своїх лавах танцювальні клуби з усіх областей України.

У 1998 р. УТР й УФСТ об'єдналися в Український союз спортивного танцю (УССТ), до якого через рік долучилася СГОСТУ. Президентом було обрано заступника голови Держкомспорту України, члена Національного олімпійського комітету Анатолія Домашенка. Зосередивши зусилля багатьох любителів і професіоналів, УССТ була найчисленнішою танцювальною організацією України, хоч і проіснувала недовго, припинивши свою роботу після об'єднаної Чемпіонату України через непорозуміння серед керівного складу.

У лавах АСТУ згодом теж назрів черговий конфлікт, який закінчився тим, що в 2005 р. відокремилися й утворилися дві організації: «Динамо-Україна» (президент Сергій Дороговцев) й «Україна танцювальна» (президент Сергій Кравчук). Проте це не було остаточною крапкою. У тому ж році IDSF припинила членство АСТУ, зобов'язавши всі організації до переговорів та об'єднання на рівні єдиного інституту, який би представляв Україну в IDSF. Враховуючи те, що в країні тоді існувало 7 організацій, які займалися розвитком спортивного танцю, процес консолідації був досить довготривалим і зайняв аж три роки. У листопаді 2008 р. УРТ, УФСТ, «Динамо-Україна» та «Україна танцювальна» підписали документи про саморозпуск, утворивши Всеукраїнську федерацію танцювального спорту (ВФТС). Президентом об'єднаної організації обрали депутата Верховної Ради України Бориса Дейча із Судака.

Після цього об'єднання, IDSF прийняли Україну членом Міжнародної федерації танцювального спорту. АСТУ й СГОСТУ відмовилися підписувати об'єднаний меморандум та вступили до Ліги танцю (International Dance Union). Зупиняючись вкотре на АСТУ, варто зазначити, що вона з 2005 р. входила до IDSA і водночас представляла Україну у WDC. У 2015 р. наказом № 2036 Міністерства молоді та спорту України від 16 червня 2015 р. АСТУ надано статус національної спортивної організації.

Незважаючи на роботу, яку здійснювала АСТУ стосовно розвитку спортивного танцю в нашій країні, з часом стосунки між її керівництвом і WDC зіпсувалися через політичні позиції. Йдеться про позов АСТУ до українського суду на WDC про виключення останньої з переліку міжнародних спортивних організацій, до складу яких входять відповідні спортивні федерації України, з огляду на підривну роботу, що її проводить WDC щодо авторитету України у світі (Наказ № 3957 Міністерства молоді та спорту від 20 вересня 2017 р.).

Паралельно зі спортивними танцями в Україні розвивається танцювальний спорт, який представляє Всеукраїнська федерація танцювального спорту (ВФТС), створена 18 листопада 2008 р., зареєстрована у Міністерстві юстиції (Свідоцтво №3006 від 04.12.2008 р.). Вона ж представляє Україну у Міжнародній федерації танцювального спорту (WDSF), функціонуючи за правилами цієї організації.

Між АСТУ й ВФТС є відмінності, які не до вподоби окремим членам обох організацій. Мова йде про:

- перехід спортсменів до наступної вікової категорії, що здійснюється за роком народження (в АСТУ за датою);
- обмеження, що стосуються спортивного костюма;
- у ВФТС існує дрес-код для суддів, а у АСТУ його немає;
- у ВФТС проводяться відбіркові змагання для участі спортсменів у Чемпіонатах та Кубках Світу й Європи, тоді як у АСТУ без відбіркових змагань можна брати участь у будь-яких змаганнях;
- різниця у правилах дозволених танців у латиноамериканській програмі: в рамках ВФТС перший танець – самба, а в АСТУ – ча-ча-ча;
- різниця у правилах до фігур, які виконуються на змаганнях (у ВФТС дотримуються цих правил з метою переходу танцювальних пар від класу до класу, набираючи потрібні бали, що створює можливість для професійного зростання танцівників).

У 2014 р. у зв'язку з анексією Криму Президент ВФТС Б. Дейч полишив організацію, повернувшись на півострів. Хоча до цього організація вже перебувала у кризовій ситуації з огляду на те, що її члени були невдоволені корупційними схемами керівництва, що закінчилося її розколом. Завдяки ініціативній групі був призупинений розвал організації й відбулася конференція, на якій було обрано нову Президію. Очолив її Андрій Поливка зі Львова. Поступово продуктивна робота членів

ВФТС відновилися: були розроблені нормативні документи організації, положення стосовно суддів і спортсменів, що сприяло активному підйому ВФТС.

У 2015 р. ВФТС подала документи на отримання статусу національної спортивної федерації, але через невирішені на той час проблеми їй було відмовлено. Втім, це не стало на заваді роботі федерації, яка продовжила проводити міжнародні змагання, Чемпіонати та Кубки України, навчання суддів два рази на рік. Спортсмени відновили активну участь у змаганнях інших країн.

Як член WDSF, ВФТС проводить в Україні багато змагань світового рівня, що забезпечує їй позитивну оцінку Міністерства молоді та спорту України. У зв'язку з цим 19 травня 2017 р. ВФТС було надано статус національної спортивної федерації. 15 вересня цього року між Міністерством молоді та спорту України й Всеукраїнською федерацією танцювального спорту підписано договір про спільну діяльність, спрямовану на розвиток танцювального спорту. До речі, WDSF надала право ВФТС на проведення 19-20 жовтня 2019 р. Чемпіонату Світу з 10 танців (категорія «Молодь»). Це, безумовно, заслуга ВФТС за вагомий внесок у розвиток танцювального спорту й підвищення рейтингу України на міжнародній арені.

Завдяки активній роботі вищезгаданих українських організацій у нас станом на сьогодні співіснують два види спорту, які займаються розвитком бального танцю – танцювальний спорт (ВФТС) та спортивні танці (АСТУ). В Україні існує чимало інших танцювальних організацій, які певною мірою займаються розвитком бального танцю. Проте це здебільшого об'єднання танцювальних клубів, яких не влаштовує членство в організації, правила роботи чи особистісний фактор.

Висновки. Підбиваючи підсумки, варто відзначити, що світові танцювальні організації відіграють велику роль у становленні й розвитку спортивно-танцювального руху в Україні на інституційному та професійно-технічному рівнях. Незважаючи на непрості як внутрішні, так і зовнішні відносини українських спортивно-танцювальних організацій, можна констатувати, що впродовж останніх років спортивний бальний танець як соціокультурний інститут зазнав досить серйозної реструктуризації на шляху інтеграції до національної спортивної системи як складової світових процесів, спрямованих на визнання його олімпійським видом спорту. Українські танцювальні організації продовжують активно взаємодіяти як з профільним міністерством, так і з міжнародними організаціями, зокрема WDSF й WDC, здійснюючи великий обсяг роботи щодо впровадження нових стандартів і норм для спортсменів, тренерів і суддів. У цій ситуації важливо залучати до роботи якомога більше кваліфікованих міжнародних фахівців, здатних дати експертну оцінку процесам, що відбуваються. Враховуючи активний розвиток виконавської техніки, систем суддівства та ін., ми повинні сприяти реалізації міжнародними організаціями їхніх планів і новітніх тенденцій в Україні, запрошувати зарубіжних фахівців, налагоджуючи обмін досвідом, а також системно й послідовно роботи свій внесок у розвиток бального танцю в нашій країні та світі, популяризувати його та забезпечити зростання виконавського рівня й масовості.

Література

1. Богданова М.В. Спортивний танець у системі бальної хореографії. *Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку*. 2014. Вип. 20 (2). С. 214-217.
2. Воронин Р.Е. Учебники по технике WDSF – новый шаг в развитии теории и техники спортивного бального танца. *Современный спортивный бальный танец: исторический опыт, современные проблемы, перспективы развития: II Межвузовская научно-практическая конференция, 28 февраля 2014 г.* Санкт-Петербург: СПбГУП, 2014. С. 43-50.
3. Всеукраїнська Федерація Танцювального Спорту. Режим доступу: <http://audsf.com.ua/docs/>
4. Матвеев В.В. Пути развития педагогического образования в бальной хореографии. *Танец в диалоге культур и традиций: VII Межвузовская научно-практическая конференция, 24 февраля 2017 г.* Санкт-Петербург: СПбГУП, 2017. С. 8-16.
5. Международные танцевальные (спортивные) организации. Режим доступу: http://dancesport.ru/news/art_406.html
6. Наказ Міністерства молоді та спорту України від 16.06.2015 №2036 «Про надання статусу національної спортивної федерації» Режим доступу: <http://www.udsa.com.ua/files/docs/info/nakaz-status-2015.PDF>
7. Наказ Міністерства молоді та спорту України від 20.09.2017 №3957 «Про внесення змін до Переліку міжнародних спортивних федерацій, до яких входять відповідні Всеукраїнські спортивні федерації». Режим доступу: http://www.udsa.com.ua/files/docs/info/ORDER%20_%20WDC.pdf
8. Спортивні бальні танці. Бальний танець: спорт чи розвага? Режим доступу: <https://aboutdance.com.ua/sportivnyie-balnyie-tantsyi/>
9. Спортивний комітет України. Режим доступу: <http://scu.org.ua/menu-sportcomitety-ukrainu.html>

10. Тракалюк Т.А. Становление и развитие спортивного танца в мире. *Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова. Серія 15. Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт)*. 2014. Вип. 9 (50). С. 144-149.
11. European Dance Sport Federation. Режим доступу: <http://idsa.com.ua/edsf/>
12. International Dance Sport Association. Режим доступу: <http://idsa.com.ua/>
13. World Dance Council. Режим доступу: https://aleksandr-p.io.ua/s2638339/world_dance_council_wdc_oficiyniy_sayt_sportivni_tanci
14. World DanceSport Federation. Режим доступу: <https://www.worlddancesport.org/>

References

1. Bogdanova M. (2014). Sports dance in the system of ballroom choreography. *Ukrayins'ka kul'tura: mynule, suchasne, shlyakhy rozvytku*, 20 (2), 214-217. [in Ukrainian].
2. Voronin R.E. (2014). Textbooks on the technique of WDSF – a new step in the development of the theory and technology of sports ballroom dance. *Sovremennyy sportivnyy bal'nyy tanets: istoricheskiy opyt, sovremennyye problemy, perspektivy razvitiya: II Mezhvuzovskaya nauchno-prakticheskaya konferentsiya*, 28 fevralya 2014 g. St. Petersburg: SPbHUTP. P. 43-50. [In Russian].
3. All-Ukrainian Dance Sports Federation. Retrieved from: <http://audsf.com.ua/docs/> [in Ukrainian].
4. Matveev V. (2017). Ways of development of pedagogical education in ballroom choreography. *Tanets v dialoge kul'tur i traditsiy: VII Mezhvuzovskaya nauchno-prakticheskaya konferentsiya*, 24 fevralya 2017 g. St. Petersburg: SPbHUTP, 8-16. [In Russian].
5. International dance (sports) organizations. Retrieved from: http://dancesport.ru/news/art_406.html [In Russian].
6. Order of the Ministry of Youth and Sport of Ukraine dated June 16, 2015 №2036 «On the granting of the status of a national sports federation». Retrieved from: <http://www.udsa.com.ua/files/docs/info/nakaz-status-2015.PDF> [in Ukrainian].
7. Order of the Ministry of Youth and Sport of Ukraine dated September 20, 2017 № 3957 «On amendments to the List of international sports federations, which include relevant All-Ukrainian sports federations». Retrieved from: http://www.udsa.com.ua/files/docs/info/ORDER%20_%20WDC.pdf [in Ukrainian].
8. Sports ballroom dancing. Ballroom dance: sport or entertainment? Retrieved from: <https://aboutdance.com.ua/sportivnyie-balnyie-tantsyi/> [in Ukrainian].
9. Sports Committee of Ukraine. Retrieved from: <http://scu.org.ua/menu-sportcomitety-ukrainu.html> [in Ukrainian].
10. Trakalyuk T. (2014). Formation and development of sports dance in the world. *Naukovyy chasopys Natsional'noho pedahohichnoho universytetu imeni M.P. Drahomanova. Seriya 15. Naukovo-pedahohichni problemy fizychnoy kul'tury (fizychna kul'tura i sport)*, 9 (50), 144-149. [in Ukrainian].
11. European Dance Sport Federation. Retrieved from: <http://idsa.com.ua/edsf/> [In English].
12. International Dance Sport Association. Retrieved from: <http://idsa.com.ua/> [In English].
13. World Dance Council. Retrieved from: https://aleksandr-p.io.ua/s2638339/world_dance_council_wdc_oficiyniy_sayt_sportivni_tanci [In English].
14. World DanceSport Federation. Retrieved from: <https://www.worlddancesport.org/> [In English].

*Стаття надійшла до редакції 9.10.2019
Прийнято до публікації 12.11.2019*